

KWINTESSENS (25.01) – Geen geest en geen wereld

“ Er is nimmer zo iets genaamd geest noch enig herinneren. Nooit is er , nimmer en nooit, werkelijk nooit, een wereld. Evenmin zo iets als denken; de gedachte dat er denken is, bestaat zelf niet. Wees er van overtuigd dat er niets te ervaren is, niets te ervaren, niets, werkelijk niets.

Het Zelf is alles, zuiver Bewustzijn. Ik, waarlijk, ben slechts de Ene.”
(vers 25.6 t/m 25.11)

“ Hoe kan ik zeggen 'het bestaat of het bestaat niet' ?

Alles wat benoemd kan worden is het Tao niet, alles met naam is de Naam niet.

Niet dit, niet dit.

Stellen dat er iets bestaat is even onwetend als stellen dat iets niet bestaat; de relatieve werkelijkheid is de werkelijkheid niet. Beide werkelijkheden zijn ondeelbaar een en niet benoembaar, ook de relatieve werkelijkheid die louter uit begrippen bestaat, maar het wezen van de dingen nimmer en nimmer kan benaderen. Deze ondeelbaarheid van werkelijkheden wordt steeds opnieuw geduid door bewoording als ' er is alleen het Zelf ' of ' het Zelf is alles, zuiver Bewustzijn. Ik ben de Ene.'

De eenheid van de relatieve en absolute werkelijkheid is door de Boeddha in de Diamant Sutra meermaals uitdrukkelijk naar voren gebracht, onder andere in hoofdstuk 14 en 20 :

“ .....onbevreesde bodhisattvas [spiritueel discipel] behoren komaf te maken met alle denkbeelden door hun geest zich niet te laten hechten aan een waarneming, een geluid, een geur, een smaak, een voelen of gewaarwording. De geest mag niet betrokken raken bij de gedachte die erin ontstaat. Elk toekennen [betekenisgeving] is geen betekenisgeving; kenmerken [eigenschappen] zijn in werkelijkheid geen kenmerken, ze worden alleen maar zo genoemd.”

De relatie tussen de relatieve en absolute werkelijkheid en hun ondeelbaarheid wordt bondig vertolkt in vers 25.16 :

“ Ik ben niet verborgen noch ben Ik waarneembaar .”

De relatieve werkelijkheid is waarneembaar voor de zintuigen, de ware werkelijkheid

onttrekt zich hieraan.

In Kwintessens (1.05) – Denken en schepping is dit door o.a. het volgende geïllustreerd :

als zonder enig denken een boom getracht wordt te ervaren door zien of betasten dan bestaat er geen boom; de boom wordt eerst tot boom als er een begrip aan gegeven wordt. Zelfs de vraagstelling 'wat is dat' wijst op een denkactiviteit die een erkenning van de waarneming wil geven.

Ook de kwantumfysica stelt – in analogie met de uitspraak van Aristoteles – dat de werkelijkheid in potentialiteit bestaat en eerst maar door een bewuste waarneming actueel wordt (Bodifée : Complementariteit in de kwantumfysica 4.1 Universiteit van Maastricht)

De ware werkelijkheid is dat louter en alleen het Zelf, het Bewustzijn, bestaat en bijgevolg geen geest en geen wereld echt bestaan.